

statte skade, der er forvoldt ved behandling i strid med bestemmelserne i loven, medmindre den dataansvarlige godtgør, at skaden ikke kunne have været afværget ved den agtpågivenhed og omhu, der må kræves i forbindelse med behandling af oplysninger.

Herudover nødvendiggør direktivets artikel 23 efter udvalgets opfattelse ikke, at der i lovgivningen fastsættes særlige regler vedrørende dataansvarliges erstatningsansvar over for registrerede personer. Det anbefales derfor, at de almindelige betingelser i dansk ret for at pålægge erstatningsansvar i øvrigt skal finde anvendelse ved bedømmelsen af, om den dataansvarlige er erstatningsansvarlig over for den registrerede.

Udvalget anbefaler således, at der - bortset fra spørgsmålet om ansvarsgrundlaget - ikke foretages ændringer i den gældende retstilstand.

Strafansvar m.v.

Med hensyn til spørgsmålet om fastsættelse af strafbestemmelser anbefaler udvalget, at der - ligesom i dag - fastsættes separate strafbestemmelser for henholdsvis personer, der foretager behandling af oplysninger for offentlige myndigheder, og for personer beskæftiget i den private sektor.

Endvidere bør der - som noget nyt - fastsættes bestemmelser om strafansvar for overtrædelse af de regler i den kommende lovgivning, som vedrører Datatilsynets beføjelser i relation til behandlinger, der er undergivet en anden medlemsstats lovgivning.

Udvalget bemærker, at der naturligvis - i lighed med den gældende registerlovgivning - bør være mulighed for at pålægge juridiske personer strafansvar.

Herved vil lovgivningen efter udvalgets opfattelse leve op til direktivets artikel 24, hvor det er foreskrevet, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at direktivet gennemføres i fuldt omfang, ligesom de bl.a. skal fastsætte de sanktioner, der skal finde anvendelse i tilfælde af overtrædelse af de bestemmelser, der vedtages til direktivets gennemførelse.

Endelig bemærker udvalget, at bestemmelsen i den gældende lov om private registre § 28 om frakendelse af retten til at drive eller beskæftige sig med visse typer af virksomhed (advarselsregistre, kreditoplysningsbureauer og edb-servicebureauer) efter udvalgets opfattelse bør udvides til også at angå de tilfælde, hvor der ydes erhvervsmæssig bistand ved stillingsbesættelse, og hvor der føres retsinformationssystemer.

4.2.9.3. Justitsministeriets forslag

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets forslag til erstatnings- og strafbestemmelser. Dog finder Justitsministeriet, at der - i lighed med i dag - bør være mu-

lighed for at straffe den databehandler (edb-servicebureau), som ikke overholder sikkerhedsbestemmelserne i lovforslagets § 41, stk. 3, eller som ikke foretager anmeldelse til tilsynsmyndigheden, jf. lovforslagets § 53.

Endvidere kan Justitsministeriet tiltræde udvalgets vurdering af, at der ikke er behov for udtrykkelige regler om domstolsprøvelse, idet der allerede er adgang hertil efter gældende ret.

Bestemmelserne i lovforslagets §§ 69-71 skal ses på denne baggrund.

4.2.10. Mediernes forhold

4.2.10.1. Gældende ret

Som anført ovenfor under pkt. 4.2.1.1. er mediernes edb-registre m.v. under nærmere angivne betingelser undtaget fra registerlovgivningen, jf. bestemmelserne i lov om offentlige myndigheders registre § 1, stk. 7-9, og lov om private registre m.v. § 2, stk. 4-7.

Ordningen i disse bestemmelser er nærmere bestemt den, at edb-registre, der er omfattet af lov om massemediers informationsdatabaser (lov nr. 430 af 1. juni 1994), falder uden for registerlovgivningens anvendelsesområde.

Tilsvarende gælder for edb-registre, hvori der udelukkende er indlagt allerede offentliggjort materiale, der omfattes af medieansvarslovens § 1, nr. 1, 2 eller 3, eller dele heraf, når indlæggelsen i informationsdatabasen er sket uændret i forhold til offentliggørelsen (uredigerede fuldtekstdatabaser). Sådanne databaser er endvidere ikke omfattet af lov om massemediers informationsdatabaser, jf. bestemmelserne i denne lovs § 1, stk. 2 og 3, som omtales nærmere nedenfor.

Uden for lov om private registre falder endelig manuelle arkiver over udklip fra offentliggjorte, trykte publikationer, jf. lovens § 2, stk. 7. Det bemærkes, at sådanne arkiver også falder uden for området for lov om offentlige myndigheders registre, jf. lovens § 1, stk. 1.

Idet der i øvrigt henvises til *betænkningen*, side 132-137, kan reglerne i lov om massemediers informationsdatabaser i hovedtræk beskrives på følgende måde:

Såvel de trykte som de elektroniske mediers informationsdatabaser undtages - såfremt visse nærmere betingelser er opfyldt - fra registerlovgivningens regler og undergives i stedet en særskilt regulering. Herved gøres det på den ene side lettere for massemedierne, ikke mindst dagspressen, at tage ny teknologi i brug i det journalistiske og redaktionelle arbejde. På den anden side opretholdes visse regler, som har til formål at sikre privatlivets fred.